

Universitätsbibliothek Paderborn

**Postilla Guillermi super Epistolas et Euangelia: per totius
anni circu[m]itum: De tempore/ Sanctis/ et pro defunctis**

Guilelmus <Parisiensis>

Basel, 1513

VD16 E 4385

D[omi]nica post octauas pe[n]tecostes Vicesimaq[ua]rta Eua[n]geliu[m].
Loque[n]te iesu ad turbas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30573

Dominica.XXIII.post octa. Pente.

E anno imperatori. a C At illi obtu. t̄c.
Ly. q; ille nāmus q; debebat p anno cē
su a q̄libet capitaneo dom⁹: valebat decē
pūnos vsuales: rō vocabat denarius:

r̄ crat argenteus. b Et ait illi iesus:
cui⁹ ē imago hec
r̄ supseri. Ly. q;
imago celaris erat
impressa in illo: et

dederunt

At illi obtrulerunt ei denarium.

nomē ei⁹ i circuitu.

c Dicūt ei⁹ ce⁹

Un Hiero. Lybe

rū: sub q̄ passus est

b Et ait illis ielus: Lui⁹ est imago

dās. d Lunc

ait il. Red. er. A

sūt ce. cesa. Bo.

Sic tributū et pe-

cunias: p quas p̄f

temini vos vere s̄b

lectos esse illi.

e C Et que sunt

dei deo. i. decias

pūnias r̄ oblatio-

nes atq̄ victimas:

f sic fecit ipse ch̄st⁹

q̄ reddidit tributa

cesari p̄f e r̄ p. Pe-

tro: a deo reddidit

que dei patr⁹ sunt

faciens voluntatē

eius semper.

Postilla

In illo tēpo-

predicante

re: I dquête

jesus ad tur-

bas: Ecce

gudeon dicas

barus.

p̄nceps vñ⁹

accessit r̄ ad

reuerentiam fecit.

drabat eū dices: Bñe filia mea

modo defuncta est: sed yeni im-

poraliter

terum

ponem manū tuā sup eā et viuet.

ieunat. Ut illi iesus: Nunqđ p̄nt filū sp̄o H
si q̄diu cū illis est sp̄o lugere: ventent
aut dies cū ab eis auferet sponsus: r̄ tūc
ieunabūt. Tunc seq̄s euā. hōd. f L o/
quē. ie. ad tur. t̄c. Ly. qualis autē fue-
rit p̄nceps iste non
erpm̄hicis: s̄latis
loc habet vbi dī:
q̄ erat p̄nceps sy
nagogē noīe iār. Q u.
Iudei em̄ habebāt
tm̄ vñū regnū vbi
p̄gerant offere: r̄
imolare. s. i hierib:
s̄i alīs ciuitatib:
r̄ vñlis habebāt lo-
ca deſiminata i q̄b:
conueniebat pp̄ls
ad orādū: r̄ ad audi-
endū vñbū dīr: tra-
ctādū debis q̄ p̄i-
nebant ad cōmūnē
utilitatē pp̄ls: r̄ ille
q̄ p̄erat: cui⁹ autē
cōgregatio fiebat
dicebat p̄nceps sy
nagogē ḡfet r̄ etat
iste q̄ accessit ad ie-
sū. g L etado.
eū. hōlil: q̄ cec-
dit ad pedes ei⁹. s.
faciendo sibi reue-
rentiam debitam.

b Dicēs dīc
filia mīea mo de-
sū. c. s̄. ve. ipo-
ma. t̄c. Sed alibi
dī: q̄ dīc ea esse in zā
extremis. Et etiam
dī: q̄ moriebat. Et
p̄ e vez q̄ p̄ recel-
lit ab eā: s̄z an̄: ve
nit ad ielū mortua
ē: p̄f q̄ nūcīvene
rū: d domo: q̄ dīc
runt: Moli verare
magistrū: q̄ defun-
cta est filia tua: cre-
dentes q̄ chūtus

Anō posset suscitare eā a mortuis: Iz posset
eā sanare. **a** Et surgēs iesus seque-
batur eū t discipuli ei. Lyra. pergēs
ad domū eius propter fidei iue meritus.

b Et ecce mulier a sanguinis flu-
rum patiebatur

duodecim annis.

Luce. viij. dicit. in medicos eroga-
uerat omniem sub-
statiā suā: ne ab
ullo potuit curari.

c Accessit re-
tro. christus enim

erat in turba ma-
gna que eum com-
primebat: Et ideo

de facili non potu-
it habere accessum

ad eum. **d** Et tetigit simbriaz
vestimentū eius.

Soror Andsgnam
se reputabat tange-

Bre pedes domini:
vel etiam plenita-
dinem vestimenti:
babebat eum obri-
stus simbriaz iuxta
consuetudines in-
deorum in prece-
ptum legis.

e Dicebat em-
tra se. scilicet fir-
miter credendo.

f Si tetigero
tm̄ vestimentaz
eius / salua ero.

scilicet ab hac infirmitate. Dagna fides
mulieris que credit tantam virtutē esse

in vestimentis christi q̄ tactu sanaretur:

que per medicos sanari non poterat: pro
quibꝫ tactu expedire q̄ depauperata fuit.

g At iesus conuersus / et videns

eam dixit: Confide filia: fides tua salua te fecit. Soror. Non dixit: ego

sanaui te: sed fides tua salua te fecit: vt
vitandam ostentationem doceat: et meri-
cum fidei extollat. **h** Et salua facta

est mulier ex illa hora. Ambro. vide-

tur velle q̄ hec mulier erat martha virgo
soror beatę marię magdalene t sancti La-

carti. Notandum q̄ in via eundo ad filiaz

principis archisynagogi sanauit muliere

ītam per tactu ve-

stis sue: vt sic princi-

peps ille in fide so-

lidaretur. **i** Et cum venisset ie-

sus in domum principis: et vi-

disset tibicines. scilicet carmen w/

gubre canentes.

Antiquitas em̄ ta-

les ad exequias vo-

cabant: vt suo car-

mine alios prouo-

caret ad luctum.

k Et turbam tumultuantem.

Id est lachryman-

tem et eiulantem.

l Dicebat: re-

cedite, nolite stire

vt haberetur in euā/

gelio: p hoc quod

dicit: Holite scler-

ocet nos: q̄ mori-

mos nostros non

debemus excessuē

desere: presentim

cū fuerint boni ho-

mines: quia licet

moriantur mundo

viciā tamen deo:

ipsoſ enim non a-

mittimus: sed premittimus: vt dicit san-

ctus Augustinus. In veteri testamento

triste fuit mori t terribile: quia tunc om-

nes in infernum descenderant. Unde di-

citur: Si sustinuero/infern⁹ domus mea

est: et in tenebris strau leculum meum.

Dutredini dixi patr me⁹ es: mater mea

et soror mea t̄. vnde Isidorus libro. x.

de summo bono. Illi plorandi sūt in mor-

te: quos miseris infern⁹ recipit in hac vi-

ta: non quos celestis aula iugiscaſ inclu-

Dñica.XXIII.post octa. Penteco.

Edit tē. a C^{hristo} est enim mortua pu-
ella sed dormit. Ly. hoc dixerat: q̄r po-
terat eaz ita faciliter iuscitare a more sic
homo potest alium hominē a somno exci-
tare. b Et deridebant eū. Ecce de-
ridetur domin⁹ ie-
sus ch̄rist⁹: nec ira-
scit nec arguit eos.

c Et cum ele-
cta esset turba.
lamentantium/ cu-
multuantur et deri-
denti⁹: quia ex quo
erant increduli et
derisor⁹ ch̄risti: nō
erant digni videre
miracul⁹. d In

Au. 8.5 cebat cum patre ⁊
matre eius: petro/
iacobo ⁊ joanne:
ad hoc ut essent te-
stes miraculi.

e Et tenu. ma-
num eius et di-
xit. clamādo Tha-
bitacum⁹: qd inter-
pretar⁹. f Pu-

ella surge. scilicet
de lecto moris. g Et surrexit puel-
la. et ambulabat: et iussit illi dare mādu-
care: ⁊ hoc in signū ver⁹ resurrectiōis. Et

z. Au. 8.6 stupuerunt parentes eius: quibus prece-
pit: ne alicui dicerent quod d. factum erat:
scilicet ad insinuandam humilitatem.

h Et exiit fama h̄ec. scilicet tamē
potentie. i In vniuersam terram.

fides chri-
stana et p-
batur.

jota circa presens euangeliz⁹
vbi dicitur: Confide filia: fides tua saluaz-
te fecit. Notandum q̄ fides christiana est
firma et vera. kdo primo patet ex mira-
culorum factione: in nulla enim alia fide
seu secta sunt miracula: nisi in nostra fide
que ab initio mundi sunt miracula confir-
mata: ut patet tempore prophetarū: qui
eam prophetabant et conscribebant. kī
in novo testamēto tēpore ch̄risti ⁊ tēpore
apostolorū: qui eam predicabant: ⁊ in cor-

dibus homin̄ plantabāt. Similiter et sa-
cri qui post apostolos predicauerūt fidē:

sicut pater in legēdis sanc̄ozū. Iēc etiam
saraceni constitutur q̄ machomet nulluz
miraculum fecit. Secundo patet ex tyrā-

noz persecutione.

Omne enim regnū

videat ec̄ cōsumptū

quādōg ab inimicis

propter eorum

pontētiā. Exempli

de regno assyriorū

z grecorū ⁊ romā-

nōrū: ⁊ sic de alijs.

Fideles autem p-

pter fidē cōfī quāz

tenebant et defen-

debāt/maximas et

generales persecu-

tiones multo tem-

poze ab imperato-

ribus: a regibus: a

principib⁹: a iudi-

cib⁹ ⁊ potētib⁹

mōdi passi sunt: ut

dicit beatus Aug.

z non potuerūt p-

sam fidē christia-

nam excipere: sed

quotidie crecebant

z augmentabatur. Item notandum hic

q̄ quando homini infunditur fides: tunc

etiam infunduntur omnes aliae virtutes:

z ideo oportet ut homo agat h̄m fidē ⁊

alias virtutes quas recipit: alsi eo fides

z virtutes essent frustra: z melius esset si

deus non habere q̄ eam malis operibus

impugnare et negare. Unde Apostolus

Constitutus se nosse deum: factis autem

malis christiani peiores sunt saraceni q̄

tum ad quattuor. Primo: quia saraceni rati-

christum negant verbo: sed iussi faciō: pe-

ius est enim factum q̄ verbum: tales enī

sunt similes militibus Pilari: qui genia

flectebant coram Iesu dicentes: Que genia

iudeorum: et percutiebant eum palmis.

Tales etiam sunt significati per illam si-

cum habentem solum folia: cui ch̄ristus